

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211529
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118211529.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX H., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.282,94 eur a prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 7Csp/187/2018-68 zo dňa 16.01.2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 150 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.282,94 eur podľa § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z.. Žalobu odôvodnil tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/295/2015 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bol ako spotrebiteľ úspešný. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv, pričom svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Za primerané finančné zadostučinenie považuje sumu vo výške 1.282,94 eur, čo predstavuje polovicu sumy, o ktorú by sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, ak by na súde úspešne neuplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv. Žalovaný sa k žalobe vyjadril a žiadal v celom rozsahu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

2. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 20C/295/2015-37 zo dňa 19.10.2015 súd určil, že poplatok vo výške 367,49 eur v bode 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zároveň uviedol, že tento poplatok bol viackrát vyhlásený za neprijateľný, preto má žalovaný podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Súd z dôvodu absencie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/32/2017-97 zo dňa 14.11.2017. Žalobca na pojednávaní dňa 16.01.2019 uviedol, že žalovaný mu poskytol úver vo výške

1.132 eur. Úver zaplatil v celosti a navyše poukázal žalovanému aj splátky navyše. Súd uzatvoril, že žalobca bol úspešný v konaní pod sp. zn. 20C/295/2015 a z tohto dôvodu mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takého porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, navyše je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Súd mal teda za to, že je daný predpoklad splnenia hypotézy právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď si žalobca musel brániť svoje práva. Súd sa však nestotožnil s výškou požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Súd považoval sumu vo výške 150 eur, ktorá bola priznaná žalobcovi, za dôvodnú. Mal za to, že je to satisfakcia za to, že musel podstúpiť uplatnenie svojich práv v konaní pred súdom. Uvedol, že primerané finančné zadosťučinenie nemá plniť reparačnú funkciu a už vôbec nemá plniť funkciu titulom obohatenia sa spotrebiteľa na úkor veriteľa. Priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, a to pokiaľ ide o výšku priznaného nároku a tiež pokiaľ ide o základ priznaného nároku. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé, ktoré právo spotrebiteľa bolo porušené, v zmysle akého ustanovenia a čím. Rozsudok neobsahuje označenie žiadnej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania alebo z jeho úvahy, ktorou by bola odôvodnená suma 150 eur. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z toho zrejmé, v čom je napríklad daná primeranosť. Z pojmu primeranosti možno vyvodit', že súdu je daná možnosť a povinnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, prípadne stanoviť ďalšie kritériá pre posúdenie každého prípadu. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, žalobu zamietol a žalovanému priznal trovy konania.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalovaného je nedôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, a vec správne právne posúdil. V danom prípade boli splnené všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 vyplýva, že spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobca sa v základnom konaní (20C/295/2015) domáhal a úspešne domohol určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a určenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný porušil svojim konaním pri uzatváraní zmluvy práva spotrebiteľa vplývajúce z ustanovenia § 3 ods. 1 a 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

6. Súd prvej inštancie nemôže nerešpektovať skutkové ani právne dôvody, ktoré viedli súd k vydaniu rozhodnutia vo veci 20C/295/2015, ktoré je právoplatné.

7. Odvolací súd je toho názoru, že primerané finančné zadosťučinenie má odradzujúci a sankčný účinok (rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo 127/2017 zo dňa 30.1.2019), a tomu má zodpovedať jeho výška. Podľa názoru odvolacieho súdu zákonnej požiadavke primeranosti zodpovedá zohľadnenie charakteru porušenia práva dodávateľom, správania sa dodávateľa aj spotrebiteľa pred a po podaní žaloby, následkov porušenia práva na spotrebiteľa a hroziacej ujmy. Čo sa týka výšky nároku, súd prvej inštancie uviedol, že sa nestotožňuje s výškou požadovaného primeraného zadosťučinenia, ktorú žalobca požaduje. Za dôvodnú považoval 150 eur, pričom mal za to, že je to satisfakcia za to, že podstúpil uplatnenie svojich práv v konaní pred súdom. Úvaha súdu, na základe ktorej priznal žalobcovi sumu 150 eur, je podľa názoru odvolacieho riadne odôvodnená, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil vrátane vecne správneho výroku o trovách konania, a to postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca v celom rozsahu úspešný, trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.